

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010706
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4413010706.54

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimírom Tamaškovičom a prísediacich sudcov Ladislava Csipáka a Alžbety Vargovej v trestnej veci obžalovaného B.. D. Š., narodeného XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/377/13, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 20.05.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný B.. D. Š., narodený XX.X.XXXX v Ž.Y., trvale bytom R. R. - W., F. T. L. XXXX/X,

je vinný, že

v presne nezistenom čase pred dňom 29.12.2009 ako riaditeľ Z. R. E. K.. E.. pobočka U. Q., pri nakladaní s finančnými prostriedkami poškodeného B.. C. Š., mu dal podpísať bianko príkaz na úhradu sumy 165 325,89 € z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na presne neuvedené číslo účtu, s tým, že peniaze budú investované v rámci banky, hoci vedel, že peniaze takýmto spôsobom investované nebudú, a následne bez súhlasu poškodeného doplnil do prevodného príkazu dňa 29.12.2009 v U. Q. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktoré je evidované na obžalovaného, v úmysle previesť peňažné prostriedky na svoj účet s tým, že budú ďalej investované do U., ktorý postup vykonal bez súhlasu poškodeného, čím poškodenému B.. C. Š. D., narodenému XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške 165 325,89 €,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona, za použitia ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno k) Trestného zákona a pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/377/13 podala dňa 17.12.2013 na Okresný súd Nové Zámky obžalobu na obvineného B.. D. Š., narodeného XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom U. Q.Á., T. XX pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29.12.2009 ako riaditeľ Z. R. E., K.. E., pobočka U. Q., pri nakladaní s finančnými prostriedkami poškodeného B.. C. Š., mu dal podpísať príkaz na úhradu sumy 165.325,89 € z účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX a namiesto čísla účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, uviedol číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktoré je vedené na meno obvineného v úmysle ďalej ich investovať, čím poškodenému B.. C. Š. spôsobil škodu vo výške 165.325,89 €.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B.. D. Š., svedka - poškodeného C. Š., svedkov D. Š., B.. C. D., L. D., a Š. F.. Súd tiež vykonal dokazovanie oboznámením spisového materiálu.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozsudkom zo dňa 29.01.2016 oslobodil obžalovaného B.. D. Š. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/377/13 zo dňa 17.12.2013, pretože skutok nie je trestným činom. Na základe podaného odvolania Okresnou prokuratúrou Nové Zámky bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/59/2013 zo dňa 29.01.2016 uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/38/2016 zo dňa 29.06.2016 zrušený a vec bola vrátená Okresnému súdu Nové Zámky na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd v Nitre vo svojom uznesení okrem iného uvádzal, že súd I. stupňa síce vykonal všetky dostupné dôkazy, avšak sa nevyrovnal so všetkými rozpormi vo výpovediach tak obžalovaného ako aj poškodeného. Správne súd I. stupňa skonštatoval, že obžalovaný peniaze na účte nemohol odcudziť, nakoľko do 01.01.2016 vecou neboli peňažné prostriedky na účte. Krajský súd v Nitre uložil Okresnému súdu Nové Zámky povinnosť odstrániť rozpory vo výpovedi obžalovaného a poškodeného, vykonať medzi obžalovaným a poškodeným konfrontáciu a tiež obžalovaného ako aj poškodeného vypočúť na obsah notárskej zápisnice. Bolo chybou súdu I. stupňa, keď neskúmal, či konanie obžalovaného nenaplnilo znaky skutkovej podstaty iného trestného činu.

Obžalovaný B.. D. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v banke pracuje už od roku 2003, pričom mal na starosti privátne bankovníctvo a mal na starosti aj C. Š., s ktorým si vytvorili aj priateľský vzťah. S C. Š. sa poznajú od leta roku 2003, pričom C. Š. mal voľné väčšie zdroje a preto sa jeho peniaze investovali. Poškodený vždy vedel, kam budú jeho peniaze investované. Vzhľadom k tomu, že bol poškodený zaneprázdnený, tak mu podpisoval bianko príkazy. Následne ako sa stal riaditeľom pobočky Z. R., tak naďalej spolupracoval s poškodeným, nakoľko tento nechcel komunikovať s privátnym bankárom. Všetky jeho investície sprostredkoval on. N. medzi nimi bola taká, že poškodený mu ručil svojimi 660.000,- Eurami za obžalovaných 33.000,- Eur. V decembri 2009 mali stretnutie s poškodeným, nakoľko mu končili terminované vklady a určitú sumu peňazí mal aj na bežnom účte. Preverovali možné investície peňazí a vtedy mu opätovne podpísal aj bianko príkazy, obžalovaný mu povedal, že momentálne je kríza a dobrú investíciu videl cez jeho účet v U. do výstavby nehnuteľností v podstate tam prebiehala výstavba mala byť v etapách, každá etapa milión eur a konkrétne tieto peniaze týchto 165.325,89 eur slúžili ako zábezpeka na účte. Obžalovaný vlastne poskytol tieto peniaze na zábezpeku, aby mohla byť realizovaná stavba. Realizáciu stavby v U. mal realizovať Š. F., ktorému táto suma slúžila na to, aby mu bola poskytnutá ďalšia suma a mohol začať realizovať stavbu, pričom aj túto sumu 165.000 Eur aj ďalšiu sumu, ktorú dostal okolo 300.000-350.000,- eur celú preinvestoval. Koniec stavby mal byť leto 2012 následne sa to predĺžilo do septembra 2012 a nakoniec do decembra 2012. Ak by bol pán Š. počkal do decembra 2012, mal by svoje peniaze aj s úrokmi na svojom účte.

V decembri 2009 sa tak dohodli a rozprávali, že tých 300.000,- Eur pôjde na terminovaný vklad a tú druhú sumu 165.325,89 eur chcel zúročiť viac a lepšie, tak mu hovoril viaceré možnosti a medziiným mu spomenul aj investíciu do U.. C. Š. mu povedal, že to má dať tam, kde sa to najlepšie zúročí. Tých 300.000 Eur bolo na polročnom terminovanom vklade a tieto mu mali slúžiť na nákup pozemkov, prípadne iných nehnuteľností a sumu 165.325,89 eur mal na dôchodok, a to mal fixované na dlhšiu dobu. Priamo mu nepovedal, že má investovať peniaze do U., teda takýto súhlas na túto investíciu

nemal, avšak poškodený C. Š. mu povedal, že má dať tie peniaze tam, kde sa to najlepšie zúročí. V roku 2011 povedal obžalovaný C.U. Š., že peniaze sú investované v U., pričom obžalovaný tam bol aj pozrieť, a domnieval sa, že v tomto období vyplácal poškodenému aj nejaký úrok, pričom investíciu mal mať naspäť na konci septembra 2012. Tieto peniaze sa mali zhodnotiť pri tej výstavbe, nakoľko bola podpísaná zmluva na milión eur, Š. presne nevedel, o aký úrok sa tieto peniaze zúročia, pričom to bolo viac, ako je to na terminovanom vklade. V roku 2009 bola úroková miera na terminovanom vklade asi 1,8 %. Obžalovaný pri svojom opätovnom výsluchu uviedol, že keď poškodený podpisoval prevodný príkaz, tak sa bavili o viacerých možnostiach zhodnotenia financií, pričom sa bavili s poškodeným aj o investovaní peňazí do U., ale mu konkrétne nepovedal, že peniaze budú investované do U.. Následne však povedal, že poškodený vedel, že budú peniaze investované do U., ale nevedel, že peniaze budú najskôr prevedené na jeho účet a z toho účtu investované do U.. Táto investícia sa mala poskytnúť postupne a preto postupne vyberal peniaze zo svojho účtu. Poškodený mu dal súhlas na investovanie peňazí tam, kde sa to najlepšie zúročí. Celý text notárskej zápisnice navrhol notár, s ktorou notárskou zápisnicou súhlasil, avšak bol pod tlakom, a toto malo zostať medzi nimi. Nespomínal si, že by hovoril poškodenému, akým spôsobom budú peniaze investované. Keď poškodený podpisoval prevodný príkaz, tak mu nevedel povedať kam budú peniaze investované, ale pri podpise preberali viaceré možnosti. Keď poškodený podpisoval prevodný príkaz, tak mu nepovedal, kde chce, aby boli peniaze investované. Ako súhlas s investovaním peňazí do U. považoval vyjadrenie poškodeného, že to má dať tam, kde sa to najlepšie zhodnotí. V čase, kedy podpisoval príkaz, tak poškodený ešte nebol rozhodnutý, kam chce peniaze investovať. Príkaz nepodpisoval dňa 29.12.2009, ale skôr. Číslo účtu a dátum na prevodný príkaz dopísal on. V čase podpisovania prevodného príkazu poškodený nevedel, že peniaze budú investované do U. takým spôsobom, že najskôr budú prevedené na jeho účet a potom ďalej. Notár si pred spísaním notárskej zápisnice najskôr vypočul jedného a aj druhého a potom to spísal, pričom ani jeden nemali námietky proti zneniu notárskej zápisnice. Samotné rozhodnutie, kam pôjdu peniaze bolo na ňom, keďže mal súhlas s investovaním peňazí tam, kde sa to najlepšie zhodnotí. Peniaze mohli zostať aj na účte poškodeného a odtiaľ sa investovať.

Svedok - poškodený C. Š. uviedol, že s Z. R. mal dobré vzťahy, nakoľko mal voľné finančné prostriedky a tieto uložil do Z. R. najskôr v R., kde nebola starostlivosť a tak tieto financie presunul do Z. R. do pobočky U. Q., tam bol riaditeľom B.. Š., ku ktorému si vypracoval postupne dôveru, a dôveroval mu. Väčšinu finančných transakcií riešil s ním. Táto transakcia 29.12.2009 nadväzovala na predchádzajúcej transakcie, vždy sa dávali peňažné prostriedky tam, kde bola najväčšia úroková sadzba. Dňa 29.12.2009 sa jednalo o dve finančné transakcie, jedna bola na dlhšie časové obdobie, a druhá na kratšie, tú transakciu, ktorá bola na kratšie časové obdobie riadne spísali, a keďže išlo o koniec decembra, tak sa bavili ohľadom tej druhej transakcie, čo by bolo najlepšie, teda kam a ako tieto peniaze uložiť. V ten deň podpísal prevodný príkaz a povedal obžalovanému, aby túto transakciu, čo najlepšie zúročil. Myslel tým, že tieto peniaze budú uložené na účet Z. R.. Keď končili tieto transakcie, jednu aj obnovili. V tom čase obžalovaný končil pracovný pomer v Z. R. pobočka U. Q., a hovoril mu, že pripraví dokumenty, a že potom mu ich dievčatá dajú. Asi o 10 dní si išiel pre tieto dokumenty, avšak v banke nevedeli najskôr nič nájsť, potom našli jednu transakciu, pričom v druhej len našli žiadosť o prevod finančných prostriedkov. Následne išiel za vedúcou, pýtal sa, že čo sa stalo, pričom mu povedali nech napíše dovolanie ohľadom týchto financií. Nebol si celkom istý, či mu volal obžalovaný, alebo mu volal on. Dohodli sa na stretnutí, kde sa ho pýtal, kde sú jeho finančné zdroje. Hľadali cestu o vyriešenie tohto problému, vzhľadom k tomu, že išlo o vyššiu finančnú čiastku, požiadal obžalovaného, aby to spísali pred notárom, na druhý deň išli k notárovi, kde sa dohodli a výsledkom je notárska zápisnica, v ktorej si dohodli aj splátkový kalendár, ktorý navrhol obžalovaný. O mesiac dostal vyjadrenie z banky, že finančné prostriedky boli z jeho účtu prevedené na účet obžalovaného. Z. R. považovala tento problém a jeho žiadosť za vybavenú, nakoľko sa s obžalovaným dohodol formou notárskej zápisnice na splácaní dlhu. Z. R. toto celé považovala za jeho problém, nakoľko ten príkaz podpísal. Obžalovaný v zmysle splátkového kalendára aj začal splácať tieto splátky, asi v marci nezaplatil, avšak potom následne zaplatil v máji alebo júni. Vie to presne zdokladovať výpisom z účtu. Potom, keď prišlo obvinenie, už vlastne všetky finančné prostriedky mal uhradené. Ani nemal dôvod ďalej vo veci pokračovať. V deň pred podpísaním notárskej zápisnice sa stretli, tam sa pýtal obžalovaného, kde dal tieto peniaze, či ich neprehral v kartách, na to mu uviedol, že nie, že ich investoval niekde do nejakej projektu do U., a že sa nemá báť, ten čo mu mal dať tie peniaze, mu ich asi nedal. Bolo to 14.11.2012. Bavili sa dávnejšie viackrát o úrokových sadzbách, pričom jeho poväčšine zaujímali nákup pôdy, bioplynka, v podstate mu vtedy povedal, nech dá finančné prostriedky tam, odkiaľ to najviac donesie. Prečo sa takto rozhodol, to bolo na ňom, myslel tým, aby investoval a uložil peniaze v rámci Z. R.. S obžalovaným sa bavili o rôznych podnikateľských aktivitách

a investovaní peňazí. Postupne si medzi sebou vypracovali dôveru. Obžalovaný vždy uložil peniaze tam, kde bol najväčší výnos, raz uložili peniaze na rok, na 3 roky, na 3 mesiace, prípadne na 1 deň, postupne sa táto dôvera prehlbovala. Vždy uložil peniaze tak, aby z toho bola aj banka spokojná aj on. Obžalovaný mal jeho dôveru ako pracovník banky. Ohľadom transakcie zo dňa 29.12.2009 uviedol, že obžalovanému uviedol také niečo, že D. toto ulož, čo najlepšie, alebo sprav to, čo najlepšie. Rozhodnutie kam sa peniaze investujú bolo na obžalovanom, nakoľko mu podpísal ten bianko príkaz, povedal mu, nech to dá tam, kde sa to najlepšie zhodnotí. Najskôr myslel v rámci banky, ale samotné rozhodnutie bolo na ňom. Vôbec ho nenapadlo, že by mohlo ísť o nejaký vedľajší projekt, myslel, že to bude v rámci banky, ale to ako si to vysvetlil obžalovaný, to nevie, to sa dozvedel až 14.11.2012. Celá suma plus úroky mu bola vrátená. Pokiaľ vedel, tak obžalovaný nikdy neinvestoval jeho peniaze inak ako v banke. Raz mu súkromne požičal 20.000, ktoré mu aj vrátil, v podstate peniaze boli investované na účty, kde bol najväčší výnos. Svedok išiel do banky v úmysle ďalej predĺžiť tieto 2 termínované účty, avšak sa rozprávali s obžalovaným, že jeden účet aj predĺžili, a ohľadom toho druhého mu vtedy hovoril, že nech to dá tam, kde sa to najlepšie zúročí. Uviedol mu len to, aby to dal tam, kde sa to najlepšie zúročí. Je pravdou tiež, že sa bavili o rôznych podnikateľských aktivitách. Svedok mal na mysli najlepšie zúročenie v rámci banky, avšak takto to obžalovanému nepovedal, toto si len myslel. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedol, že prevodný príkaz podpísal obžalovanému ku koncu decembra 2009, medzi 18. a 20. decembrom 2009. Keď podpísal obžalovanému prevodný príkaz, tak mu hovoril, že nech to dá tam, kde sa to najlepšie zúročí, teda tam, kde to bude mať najvyšší výnos. Obžalovaný mu v čase, keď podpísal prevodný príkaz nehovoril, že budú peniaze investované do U. a tiež mu nehovoril, že najskôr budú prevedené na jeho osobný účet a odtiaľ budú ďalej investované. Notársku zápisnicu skoncipoval notár na základe toho, čo mu povedal. Vetu „že dlžník previedol bez vedomia a súhlasu veriteľa z účtu veriteľa peňažné prostriedky, čím ho uviedol do omylu a spôsobil veriteľovi škodu vo výške 172 688,16 €“ diktoval notárovi on. O tom, že peniaze boli investované do U. sa dozvedel až potom, keď obžalovaný odchádzal z banky. Keď podpísal prevodný príkaz, tak nevedel, kam sa peniaze uložia. V momente, keď povedal obžalovanému, aby dal peniaze tam, kde sa to najlepšie zhodnotí, tak rozhodnutie kam sa dajú bolo na obžalovanom.

Následne bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným, z ktorej konfrontácie vyplýva, že poškodený v čase, kedy podpísal prevodný príkaz, nevedel kam budú peniaze investované a tiež ani akým spôsobom. Poškodený tiež nevedel, že budú peniaze investované do U. s tým, že najskôr budú prevedené na účet obžalovaného a z účtu obžalovaného ďalej investované.

Z výpovede svedkyne D. Š. súd zistil, že v banke Z. R. pracuje od júna roku 2007. Pán Š., sa jej pýtal, aký má stav na účte, zhruba jej povedal, aká suma tam má byť, pričom ona mu povedala inú sumu. On si asi myslel, že to nevie nájsť, lebo on mal viac účtov. Keď sa jej to pýtal opakovane, už jej to nedalo, nahodila si do počítača číslo účtu, a zisťovala kam a aké peniaze odišli. Keď vytlačila výpis obrátov, tak zistila, že peniaze išli na zamestnanecký účet pána obžalovaného. Potom volala pánovi Š., ktorému túto skutočnosť oznámila, myslí, že jej povedal, že o tom nevie, potom prišiel na pobočku a už to riešil s pani riaditeľkou. Nevie uviesť, nakoľko si nespomína, ktorý deň oznámila pánovi Š., že peniaze išli na účet obžalovaného, a tiež nevedela uviesť, kedy sa dostavil pán Š. na pobočku. Keď oznamovala pánovi Š.B. vyššie uvedenú skutočnosť, tak si spomínam, že v tom čase bol na nejakom rokovaní, avšak s odstupom času si nespomenula, ako zareagoval. Nevedela uviesť, či poškodený prišiel na pobočku v ten deň ako mu to oznámila alebo v iný deň. Poškodený ju kontaktoval tak, že prišiel na pobočku, mohlo to byť v rozmedzí tak 3 mesiacov. Potom, ako mu oznámila kam išli peniaze, tak všetko riešil s pani riaditeľkou. Obžalovanému netelefonovala, že sa dostavil poškodený a hľadal svoje peniaze.

Svedkyňa L. D. uviedla, že v Z. R. pracuje od 01.09.2012 a od 01.10.2012 prevzala aj druhú pobočku po obžalovanom, o prejednávanej skutku sa dozvedela od svojho vtedajšieho nadriadeného B.. C. D., pričom o predchádzajúcich spôsoboch obchodovania medzi obžalovaným a poškodeným C. Š. nemala žiadnu vedomosť. V čase, keď prišiel do banky C. Š. zisťovať, kde má peniaze, ona v banke nebola, pričom o všetkom bol informovaný zamestnankyňou banky. B.. C. D. jej prikázal preveriť všetky okolnosti, ktoré uvádzal C. Š., pričom sa zistilo, že C. Š.B. podpísal bianko príkaz, ktorý odovzdal obžalovanému, ktorý na dopísal svoje číslo účtu. Následne preverila transakcie na účte obžalovaného, ktorá transakcia sa tam nachádza a následne všetky tieto podklady poslala na právne oddelenie do R.. Presne kedy boli peniaze pripísané na účet obžalovaného nevedela, ale domnievala sa, že v roku 2009. Ju zaujímalo to, či boli peniaze pripísané na účet obžalovaného. Keď sa ona stretla s pánom Š., tak on bol rozčarovaný,

kde sú jeho peniaze, pričom mu bolo oznámené, že má právo podať sťažnosť na prešetrenie týchto skutočností.

Z výpovede svedka B.. C. D. súd zistil, že o tejto veci nevie nič, nakoľko sa o nej dozvedel od riaditeľky pobočky, vedel uviesť len toľko, že do pobočky prišiel nejaký klient, ktorý hľadal peniaze, bol tam nejaký problém. Keď prišla sťažnosť, tak ju postúpil na právne oddelenie. Písomnú sťažnosť videl, túto mu predložila riaditeľka pobočky, avšak si nepamätal, čo bolo obsahom tejto sťažnosti a tiež si nepamätal ako bolo so sťažnosťou naložené. Bianco príkaz na úhradu by nemal byť podpísaný, nakoľko interný predpis banky je taký, že klient si vypisuje prevodný príkaz. Avšak nevedel uviesť, či je zakázané prijímať blanco príkazy, je to v podstate zvyklosť, v minulosti mali s týmto problémy, lebo zamestnanci vypisovali za starší klientov tieto prevodné príkazy. Svedok ešte uviedol, že v pracovnej zmluve určite nie je zakotvené, že pracovník banky má zakázané nakladať s finančnými prostriedkami svojich klientov iným spôsobom ich zhodnocovania ako v banke.

Z výpovede svedka Š. F. súd zistil, že ku skutku sa vyjadriť nevie, s obžalovaným sa pozná zhruba 18-20 rokov, pričom majú priateľský a obchodný vzťah. Obžalovaný mu pomáhal finančne pri niektorých projektoch, ktoré realizoval hlavne v zahraničí. Obžalovaný mu pomáhal asi tak 10-15x, a bolo to v rokoch 2008-2011. Obžalovaný mu pomáhal finančnými prostriedkami v rozmedzí od 10.000 do 20.000,- eur, avšak stalo sa, že mu poskytol aj 40.000,- eur. Svedok v tom čase vykonával stavebnú činnosť, výroba a montáž eurookien na kaštieli v U., kompletná rekonštrukcia hotela v U., mestské bytovky v L. a pod. Obžalovaný sa podieľal na všetkých projektoch so sumou dokopy okolo 170.000,- eur, pričom s obžalovaným bol dohodnutý na 10 % zisku, avšak tento zisk ani tie pôžičky mu nevedel vrátiť, nakoľko musel projekty skončiť. Presne si už nespomínal, kedy malo prísť k vyplateniu, nakoľko k vyplateniu malo prísť až po dokončení týchto projektov a bolo to naplánované do konca roka 2013. Všetky projekty sú ešte otvorené, nakoľko investorom sa minuli peniaze a nebolo možné dokončiť tieto projekty. Obžalovaný mu dával peniaze v hotovosti, pričom o uznaní dlhu spísali notársku zápisnicu, kde bola uvedená suma 170.000,- eur, resp. 172.000,- eur, pričom k tejto sume mal byť vyplatený 10 % zisk. Obžalovaný bol aj v U. pozrieť tie projekty, takže nemal dôvod nedôverovať, všetko bolo na ich osobnej dôvere. Notársku zápisnicu podpísali preto, aby to bolo fér voči obžalovanému. Prvýkrát realizoval svedok projekty v roku 2006, čo bolo ešte bez účasti obžalovaného, obžalovaný mu pomáhal opakovane finančne s takýmito projektmi, pričom svedok do týchto projektov vkladal aj vlastné peniaze, pričom jeho celkový zisk v U. bol 307.368,70 eur. Pri každom projekte boli s obžalovaným dohodnuté, že mu peniaze vráti aj so ziskom, pričom v prvom prípade to mal byť zisk okolo 12 %. Obžalovaný nevrátil žiadne peniaze, nakoľko by nemal peniaze na pokrytie nákladov na ďalší projekt, ktorý bol v hodnote 540.000,- eur. S obžalovaným má všetko spísané vo forme notárskej zápisnice. Obžalovaného vždy informoval o tom, že ešte peniaze nemá vyplatené, obžalovaný mu peniaze požičal preto, lebo keby mu nebol požičal, tak by nevedel plniť objednávky a nemohol by pokračovať vo svojich projektoch. S obžalovaným boli dohodnutí minimálne na 10 % zisku.

Súd oboznámil aj listiny nachádzajúce sa v spisovom materiály, pričom zistil, že poškodený C. Š. podpísal príkaz na úhradu sumy vo výške 165.325,89 eur. Z notárskej zápisnice U.-XXXX/XXXX zo dňa 15.11.2012 vyplýva, že bola spísaná medzi B.. C. Š. a obžalovaným, kde predmetom tejto notárskej zápisnice bola dohoda o splatení, uznaní dlhu a vyhlásenie povinnej osoby o súhlase s exekúciou. Účastníci tejto dohody vyhlásili, že dlžník previedol bez vedomia a súhlasu veriteľa z účtu veriteľa peňažné prostriedky, čím ho uviedol do omylu a spôsobil veriteľovi škodu vo výške spolu 172.688,16 eur. Z oboznámeného spisového materiálu tiež vyplýva, že B.. D. Š. bol zamestnancom a neskôr riaditeľom pobočky Z. R. U. Q., kedy sa staral aj o financie C. Š.. Na základe prevodného príkazu z výpisu z účtu patriaceho obžalovanému súd zistil, že peniaze od C. Š. boli prevedené na účet obžalovaného, a tento ich následne po určitých čiastkach vyberal. Súd tiež z oboznámených listín zistil, že obžalovaný a svedok Š. F. uzatvorili notársku zápisnicu o novácii záväzku a vyhlásenie povinnej osoby o súhlase s exekúciou, z ktorej vyplýva, že účastníci uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorých požičal veriteľ (obžalovaný) dlžníkovi v rokoch 2008-2012 pôžičky v úhrnnej hodnote 172.700,- eur a dlžník sa zaviazal vrátiť tieto požičané peniaze veriteľovi najneskôr do 30.3.2013. Obsahom tejto notárskej zápisnice je aj splátkový kalendár o úhrade požičaných peňazí.

Dňa 27.11.2019 zaslal poškodený súdu oznámenie, že s obžalovaným sú v rodinnom pomere a je mu blízkou osobou. Tiež uviedol, že netrvá na trestnom stíhaní a žiada, aby bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené.

Dňa 12.05.2020 bola súdu predložená listina - Svedectvo o Krste, z ktorej vyplýva, že bol pokrstený D. Š., syn obžalovaného.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predložil súdu na hlavnom pojednávaní dňa 13.05.2020 potvrdenie o tom, že poškodený B.. C. Š. je birmovným otcom synovi obžalovaného.

K predloženej listine bol vypočutý aj poškodený, ktorý uviedol, že je birmovným otcom synovi obžalovaného, a ak by bol obžalovaný odsúdený, pociťoval by takéto rozhodnutie ako ujmu vlastnú a aj ujmu jeho syna. Nedal súhlas s vedením trestného stíhania voči obžalovanému B.. D. Š..

Na základe výpovede poškodeného ako aj zadováženého birmovného lístka, z ktorého skutočne vyplýva, že poškodený je birmovným otcom syna obžalovaného, súd uznesením zo dňa 18.06.2020 zastavil trestné stíhanie z dôvodu jeho neprípustnosti, nakoľko trestné stíhanie je podmienené súhlasom poškodeného a tento súhlas nebol daný. Na základe podanej sťažnosti Okresnou prokuratúrou Nové Zámky bolo citované uznesenie uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/52/2020 zo dňa 26.08.2020 zrušené, a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie s odôvodnením, že v danom prípade nevznikol vzťah medzi poškodeným B.. C. Š. a obžalovaným B.. D. Š.Ľ., ale vzťah birmovanca a birmovaného rodiča vznikol medzi poškodeným a synom obžalovaného. O blízkom vzťahu do 13.05.2020 v zmysle ustanovenia § 130 odsek 2 Trestného poriadku poškodený a ani obžalovaný nehovorili.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný pred dňom 29.12.2009 dal v priestoroch Z. R. U. Q. podpísať poškodenému B.. C. Š. prevodný príkaz, na ktorom nebolo určené číslo účtu príjemcu s tým, že peniaze budú investované. V tomto čase obžalovaný neuviedol poškodenému, že peniaze budú najskôr prevedené na jeho účet a potom postupne investované, pričom poškodený sa stále domnieval, že peniaze budú investované v rámci banky. Aj keď poškodený dal súhlas obžalovanému na investovanie peňazí, ale tento súhlas sa podľa názoru súdu vzťahoval len na investovanie peňazí len v rámci banky a nie mimo banky, čo vyplýva, aj zo samotnej výpovede poškodeného, že si myslel, že peniaze budú investované v rámci banky a nevedel o tom, že peniaze budú investované prostredníctvom účtu obžalovaného ďalej do U..

Obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 5 písmena a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Na naplnenie vyššie uvedenej skutkovej podstaty trestného činu krádeže je potrebné, aby obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí týmto svojim protiprávnym konaním poškodenému škodu veľkého rozsahu.

V danom prípade, keďže do 01.01.2016 neboli v zmysle § 130 Trestného zákona peniaze na účte vecou, nemohol sa obžalovaný dopustiť trestného činu krádeže.

Trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona sa škodou na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

V zmysle § 125 odsek 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Objektom trestného činu podvodu je vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku minimálne malú škodu. Páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestnej zodpovedná osoba. Na naplnenie subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie.

Pri trestnom čine podvodu sa poškodenému neodníma vec proti jeho vôli, ale poškodený vec sám dobrovoľne páchatel'ovi dá, alebo dovolí, aby si ju vzal. Konanie páchatel'a spočíva v tom, že odovzdanie veci poškodeným páchatel'ovi je zapríčinené v uvedení do omylu poškodeného alebo vo využití omylu.

Po pojmom cudzí majetok sa rozumie majetok nepatriaci páchatel'ovi. Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Obohatením možno rozumieť neoprávnené rozmnoženie majetku, pričom obohatenie sa nemusí rovnať spôsobenej škode.

Súd však v zmysle usmernenia Krajského súdu v Nitre na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona. Obžalovaný už v čase, kedy dával podpísať poškodenému prevodný príkaz vedel, že peniaze prevedie na svoj účet a potom ich bude investovať do U. na projekty, ktoré realizoval svedok Š. F.. Súd k takémuto záveru dospel na základe výpovede svedka F., ktorý jednoznačne uviedol, že mu obžalovaný poskytoval peniaze v hotovosti na projekty, a obžalovaný sa podieľal na projektoch svedka v celkovej sume približne 170 000 €, pričom boli dohodnutý na úroku zo zisku minimálne 10 %. Obžalovaný tým, že dal podpísať poškodenému prevodný príkaz bez uvedenia čísla účtu, kam budú peniaze investované, bez toho, aby mal súhlas od poškodeného na investovanie peňazí prostredníctvom účtu obžalovaného do U., dopísal na prevodný príkaz číslo účtu vedené na svoju osobu a následne peniaze vyberal, naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Keďže obžalovaný takýmto svojím konaním spôsobil škodu poškodenému vo výške 165325,89 €, naplnil tak aj kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa odseku 4 písmeno a) § 221 Trestného zákona. Poškodený tak ako sám uvádzal, keď sa bavil s obžalovaným o investovaní sa domnieval, že peniaze budú investované v rámci banky. Tým, že obžalovaný neuviedol poškodenému, že budú peniaze investované prostredníctvom jeho účtu do U., uviedol poškodeného do omylu a na jeho škodu seba obohatil. Obžalovaný nemohol uviesť na prevodný príkaz, ktorý dal podpísať poškodenému svoje číslo účtu, nakoľko by s týmto zrejme poškodený nesúhlasil, nakoľko takýto spôsob investovania peňazí poškodeného ani jedna strana neuvádzala.

Súd po vykonanom dokazovaní upravil skutkovú vetu rozsudku narozdiel od obžaloby za dodržania zásady zachovania totožnosti skutku, v zmysle záverov dokazovania, a to najmä vzhľadom na výpovede obžalovaného ako aj poškodeného.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že mu poškodený dal súhlas na investovanie peňazí tam, kde sa najlepšie zúročia neobstojí, nakoľko je síce pravdou, že poškodený mu takýto súhlas dal, ale nemal vedomosť poškodený o tom, že peniaze budú investované cez účet obžalovaného do U., čo pri vykonanej konfrontácii aj samotný obžalovaný priznal.

Obžalovaný dosiaľ súdne trestaný nebol, v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má jeden záznam, za priestupok na úseku cestnej premávky, za to, že počas vedenia motorového vozidla nemal pri sebe platné doklady predpísané zákonom. Za uvedený priestupok bol postihnutý blokovou pokutou vo výške 10 € zaplatenou na mieste. Zo správy o povesti z Mesta R. R. vyplýva, že obžalovaný je ženatý, nemajetný, z prvého manželstva má dve deti. Obžalovaný je samostatne zárobkovo činná osoba. Jeho spolunažívanie s občanmi mesta je bezproblémové a so susedmi nemá žiadne spory. Do verejného života sa zapája ako bežný občan a svoje daňové povinnosti si plní riadne a načas.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona súd uloží ochranný dohľad páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden rok až tri roky.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nevzhliadol. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade prevyšuje pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami príťažujúcimi, dochádza k úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona a to tak, že sa horná hranica zákonnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu. Za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v rozsahu od desiatich rokov do pätnástich rokov, pričom po úprave v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona je trestná sadzba za uvedený obzvlášť závažný zločin od desiatich rokov do trinástich rokov a štyroch mesiacov. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na pomery páchatela, a okolnosti prípadu by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutia účelu trestu postačuje trest kratšieho trvania, a preto využil ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona a obmedzenie uvedené v ustanovení § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Súd dospel k vyššie uvedenému záveru na základe toho, že obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný, vedie riadny život, nebol pred spáchaním trestného činu postihovaný v priestupkovom konaní a priestupok, za ktorý bol postihnutý 09.10.2020 na úseku cestnej premávky nebol závažného charakteru. Súd tiež poukazuje aj na tú skutočnosť, že obžalovaný vrátil finančné prostriedky poškodenému, pričom poškodený sa ani k trestnému stíhaniu nepripojil, ba dokonca sa stal birmovným otcom synovi obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov nepodmienečne. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v predchádzajúcich desiatich rokoch nebol vo výkone trestu. Vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval obžalovaného za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, uložil mu v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní osemnásť mesiacov.

Súd je toho názoru, že takýto druh trestu a v takejto výmere, splní účel a dokáže napraviť obžalovaného.

Súd odmietol vykonať dokazovanie navrhnuté obhajobou spočívajúce v dopytí poškodeného, aby sa vyjadril k vzťahu k obžalovanému, nakoľko takýto dôkaz súd nepovažoval za potrebné vykonať, keďže už bol poškodený k tejto otázke vypočutý.

Vzhľadom k tomu, že poškodený si neuplatňoval nárok na náhradu škody, súd o škode nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.